

Siklós József: **Macedón férfi**

(Apostolok Cselekedetei 16,8-10.)

Kitárt karokkal,
sóvár szemekkel,
remegő lábbal a tengerparton áll: —

- Pál!

Jöjj Macedóniába,
Jöjj Európába,
segíts!

Mert bajok vannak Európában.

Szárnyaló filozófiánk van,
de utcáinkon koldusok.
Gitár zeng márványpalotákban,
rabszolgák hátán szíj suhog.

Bálványokkal tele a város,
lelkekben úr, riadt magány.
Mi újság? - kérdik, s bomba robban
Athén vagy Belfast piacán.

Lázasan kutat a tudós,
szuperbombát kotyvaszt az üstje,
égnek mered a kölni dóm,
és ég felé száll Auschwitz füstje.

Futnak tőzsdébe, mulatóba,
itt könny, amott közömbös arcok,
trágár, pálinka-szülte nóta,
hazug békék, valódi harcok . . .

Metróval száguldunk a mélyben,
sebes huzat szemünkbe vág;
de a mélyből felszínre robban
az elfojtott ösztönvilág ...

összkomfortos tömbházainkban
ezzivel élünk — egyedül,
és gyűlöli a gyalogjárót,
ki sietve, autóban ül.

Többé egymásra rá se nézünk,
szemünk a képernyőt lesi.
„Hálás vagyok, elég, amim van”
e szót vajon ki ismeri?

Mint éjjel-nappali robot
gyümölcse — készen áll a ház,
de máris zörget ajtaján
az idegösszeroppanás . . .

Autója és luxuslakása,
szép fia van az ifjú párnak,
de mire szól: apu-anyu,
már árva lett, — szülei válnak.

Kollégiumban a diák
fejében már tudás-özön,
— szalámis zsemlet eldobál,
és szüleinek nem köszön,

öregotthonban él a néni,
mi csak kell, megvan mindene,
évszám jön-e valaki hozzá,
hogy elbeszélgessen vele?

Kórházakban, szakrendelésen
kiadnak sokszáz leletet —
e tevékenység mozgatója
ügyintézés? — vagy szeretet?

Millió világvárosokban
minden agyafúrt kényelem
titkát sejtjük, mindent tudunk már,
csak egymást elviselni nem.

Rakéta-röptű életünket
streptomycin, gyomirtó vegyszer
könnyíti — és hány emberünk
volt életében boldog gyógyszer?

Van-e értelme életünknek?
Semmibe hajló büszke ív . . .
Művészetünk is irodalmunk
absztrakt és nonfiguratív . . .

S amikor végre úgy tűnik:
Tökéletesen szép az élet —
mint váratlan befejezés:
Nytított gázcsap, revolver, méreg . . .

Uj szexbombát a sztriptíz bárba!
Beatzenét, jógát, heroint!
Horoszkópot, mágia titkát!
Uj mámor kellene megint!

Mámorok láncreakciója:
lelkünkön rettentő bilincs . . .
Ennek a gyötrő szomjúságnak
már enyhülése, vége nincs?

Szomjasan várjuk, hogy segítsen
rajtunk az Ismeretlen Isten!
Akartak segíteni már
vad eszmékkel, féldeci rummal —

Pál!

**Jöjj át, segíts
Jézussal, az evangéliummal!**